

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار: مدت زیادی هست که با خواندن قرآن و دعا و طولانی کردن نماز و امثال آن سعی می کنم خود را به ساحت قدس نزدیک تر کنم. ولی نتایج چندان جالب توجهی دریافت نکردم. بارها از شما کمک خواستم فرمودید استقامت کن و من همین کار را می کنم ولی گاهی فکر می کنم شاید در پرونده اعمال من گناهی وجود دارد که راه دعا را بسته یا شاید رذیله ای دارم که خدا بواسطه آن به من نظر نمی کند، چون در تمام این سال ها احساس درجا زدن شدیدی دارم و بسیار کلافه ام. آیا راهی می شناسید که جلوی اینگونه نشستی ها را اولاً با اطلاع از آنها بگیرم؟ اطرافیان مرا فرد مهذبی می دانند و این بیشتر آزارم می دهد، چون فکر می کنم دچار ظاهرسازی هم شده ام. سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قرآن در رابطه با پایداری و صبر نسبت به وظایف شرعی می فرماید: **وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ**. آن هایی که در وظایف شرعی خارج از اینکه حالی باشد یا نباشد پایداری می کنند مطابق آن بهترین عملی که در طول زندگی برایشان پیش می آید همه ی اعمالشان را جزا می دهیم. بنابراین باید متوجه بود که با همین عبادات به قول شما کم حضور بعدها چگونه همه ی آنها را به صورت آن عالی ترین نماز یا عالی ترین قرآن خواندن که حتی یکبار برایمان پیش آمد جزا می دهد. موفق باشید